

Завжди в строю

Більше 60 років відділяють наше покоління від часу перемоги у Великій Вітчизняній війні. Майже 500 викладачів і студентів вищого навчального закладу, серед яких були студенти-дипломники, які захищали дипломні роботи, маючи на руках мобілізаційні розпорядження воєнкоматів, пішли на фронт.

Впродовж восьми років очолює раду організації ветеранів університету Степан Савович Кирилюк. У званні майора він демобілізувався з армії і вже 30 років працює завідувачем лабораторії університету з технічних засобів навчання.

С. КИРИЛЮК,

голова ради організації ветеранів університету

Серед ветеранів, яких у університеті налічується більше 260 чоловік, 19 — учасників бойових дій Великої Вітчизняної війни, 10 — учасників локальних війн, 40 — учасників війни, інші — ветерани праці. Ветерани приймають активну участь в подальшому розвитку і становленню навчального закладу. Більшість з них і сьогодні продовжують працювати, показуючи приклад для співробітників і, особливо, молоді.

Рада організації ветеранів, її ветеранські групи на факультетах спрямовують свою роботу на підтримку не тільки здоров'я ветеранів, а й на допомогу у вирішенні їхніх побутових умов та підтримку морального настрою. Не забувають ветеранів ректорат та профспілковий комітет, завжди йдуть назустріч раді організації ветеранів у вирішенні проблем.

Допомагають ветеранам, які не мають змоги себе самостійно обслуговувати, і групи милосердя. Їх створено на кожному факультеті комітетом у справах молоді спільно з радою організації ветеранів.

Рада організації ветеранів допомагає їм у підготовці зустрічей зі студентами першого курсу кожної групи і кожного факультету, перед якими вони виступають і розповідають про свій бойовий і життєвий шлях. Ветерани-фронтвики і праці, учасники війни діляться з молоддю своїми життєвими спогадами та об'єктивною правдою про минуле, відвідують разом з ними місця бойової слави.

Студенти-першокурсники на меморіалі «Висота маршала Конєва».

Не забуває як форсував на плоту Дніпро кулеметний розрахунок, ускладі якого був Володимир Антонович Черномаз. Доля подарувала йому життя. За форсування Дніпра його нагороджено орденом «Червоної Зірки».

У ході подальших боїв він був поранений, втратив ногу, а після лікування в госпіталі демобілізувався і працював лаборантом, викладачем, доцентом в навчальному закладі, тепер — на заслуженому відпочинку.

А для першокурсників рада організації ветеранів університету організовує екскурсії по місцях бойової слави, в тому числі і на Меморіал маршала Конєва, розташований у Дергачівському районі Харківської області. Розповідають як визволяли Харків.

Професору кафедри організації виробництва та менеджменту університету Михайлу Михайловичу Турченко — 83 роки. Він брав участь у визволенні міста Харкова і області від німецько-фашистських загарбників. Став співав-

тором книги «Ім в Харкові танк поручили вести», яка витримала вже не одне видання. Книга про бойовий шлях танкової частини, яка сформувалася на західних околицях нашого обласного центру і в складі якої Михайло Михайлович брав участь у визволенні Західних областей України.

Зараз вчений має педагогічне завантаження, навчає з чотирьох дисциплін

студентів 4-5 курсів, веде науково-дослідну роботу з економіки і організації агропромислового виробництва, займається підготовкою навчальних видань.

За допомогою ради організації ветеранів, студенти і викладачі університету знайомляться з матеріалами стендів і фотомонтажів, які постійно оновлюються.

Пишаються ветерани й тим, що в складі ветеранської організації університету є чотири ветерани Великої Вітчизняної війни, які приймали участь у визволенні м. Харкова і області від німецько-фашистських загарбників.

Чимало ветеранів університету й досі передають свій досвід і знання рідному університету. Ще продовжують працювати два учасники бойових дій Великої Вітчизняної війни — професор Лев Федорович Кучин та начальник юридичного відділу Йосип Мойсійович Гуревич.

Записав В. ПЕТРЕНКО